

Κάρπ. 'ντιρουκόβου Στερελλ. (Αίτωλ.) 'ντεροκόβω Τήλ. 'ντεροκόβω Ρόδ. 'δεροκόβω Κάλυμν. Μέσ. άντεροκόβομαι Κύπρ. — Δλιπέρτ. Τζιυπρ. τραούδ. 1,113 άντεροκόβομαι Κύπρ. άδεροκόβομαι Κέρκ. 'ντεροκόβομαι Κώς

Έκ τού ούς. άντερο και τού ρ. κόφτω.

Α) Ένεργ. **1)** Οίονει σπώ, πλήττω τὰ έντερά τινος, ήτοι κτυπώ, δέρνω Στερελλ. (Αίτωλ.): Θά σι 'ντιροκόβουνε μι κάνα ξύλου, μήν πααίψ'ς ίκεϊ. Τόν 'ντιρόκοπα τού σκ'λλι που 'ρθι νά μ' φάη τ' άβγά. **2)** Προξενώ έντερικας ένοχλήσεις, πόνους κττ. Βιθυν. Κρήτ. Στερελλ. ('Αμφ.): Τό φαεί που 'φαγα σήμερα μ' άντερόκοψε 'Αμφ. 'Ηλια τό κρασί σου και μ' άντερόκοψε, ξίδι ήτανε Βιθυν. **3)** Προξενώ εις τινα τρόπον, ταράττω τινά Βιθυν. Καρ. (Μουγλ.) Κέρκ. Κάλυμν. Κάρπ. Κώς Ρόδ. Τήλ.: 'Εντερόκοπές με, άσυχ-χώρετε! Τήλ. 'Εντερόκοπες τούς μικρούς Ρόδ. 'Ντεροκόπηκα που τόν είδα Κώς. Καί άμτβ. αισθάνομαι τρόπον, ταράττομαι: Τό 'κουσα κι άντεροκόπησα Βιθυν. **4)** Ζηλεύω, φθονώ Κύπρ. — Δλιπέρτ. Τζιυπρ. τραούδ. 1,113: Ποίημ.

"Οσες σοϋ μπλάσουνιν, άντεροκόβουνται,

ζουλοφτονούν τὰ κάλλη σου, την νεότην

Δλιπέρτ. ένθ' άν.

Β) Μέσ. **1)** Κουράζομαι Στερελλ. (Αίτωλ.): 'Ντιρουκόφκα άπ' τού πουλν τού φόρτουμα. **2)** Στενοχωροϋμαι πολύ, λυσσώ έκ τού πάθους Κύπρ.: 'Αντεροκόβκειουν 'που τόν θυμόν του.

Πβ. άντεροδιαλύνω, άντεροθερίζω, *άντερο-καίω, άντερολύνω.

άντεροκοψίδα ή, άμάρτ. 'διρουκουψίδα Εϋβ. (Στρόπον.)

Έκ τών ούς. άντερο και κοψίδα.

Σκώληξ μικρός και λεπτός ένδιαιωμένος εις τό ύδωρ και προξενών έντερικας ένοχλήσεις εις τούς πίνοντας: Μή πίν'ς άπ' αυτό τού νερό, εχ' 'διρουκουψίδις.

άντεροκόψιμο τό, Πελοπν. (Δημητσάν. κ. ά.) — Λεξ. Μπριγκ.

Έκ τών ούς. άντερο και κόψιμο.

'Αντερόκομμα, ο ίδ., ένθ' άν.: Φρ. 'Αντεροκοψίματα έχει! (έννοχος ών συναισθάνεται την ευθύνην) Δημητσάν.

άντερολόγος ό, Πελοπν. (Γαργαλ. Καλάβρυτ.)

Έκ τού ούς. άντερο και της παραγωγικής καταλ. -λόγος.

'Αντερεās 1, ο ίδ.

άντερολύνω άμάρτ. 'ντερολυω Ρόδ. 'δερολυω Κρήτ.

Έκ τού ούς. άντερο και τού ρ. λύνω.

1) Τρομάζω, φοβοϋμαι πολύ ένθ' άν.: Είδα αυτόν τόν άνθρωπο και 'δερόλυσα Κρήτ. 'Εδερόλυσ' άπου τό φόβο μου αυτόθ. **2)** Λιποθυμώ Ρόδ.: Κοντά νά 'ντερολύσω 'που τόν φόβο μου, ως τόν είδα.

Πβ. άντεροδιαλύνω, άντεροθερίζω, *άντερο-καίω, άντεροκόφτω.

άντερόλυσσα ή, 'Ιόνιοι Νήσ. Πελοπν. ('Αρκαδ.) — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. άδερόλυσσα Κεφαλλ.

Έκ τών ούς. άντερο και λύσσα.

Πόνος έντέρων μετά διαρροίας ένθ' άν.: 'Επαθε τό παιδι άπο άντερόλυσσα 'Αρκαδ. || 'Άσμ.

Είν' και πόνοι κ' είν' και πόνοι κ' είν' κ' ή άντερόλυσσα.

άντερόξυσμα τό, ένιαχ. — Λεξ. Βυζ. Δημητρ. άδε-ρόξυσμα Κεφαλλ. άντιρόξυσμα 'Ηπ. (Ζαγόρ.) άδιρόξυσμα

Θεσσ. (Ζαγορ.) άντιρόξυσμα 'Ηπ. (Χουλιαρ.) 'ντιρόξυσμα Στερελλ. (Αίτωλ.)

Έκ τών ούς. άντερο και ξύσμα. 'Η λ. και παρὰ Σομ.

1) Συνήθως έν τῷ πληθ., τὰ βλεννώδη έκκρίματα τών έντέρων ένθ' άν.: 'Εχει τό παιδι άντεροξύσματα πολλά Πελοπν. (Κορινθ.) Θέλ' νά βγάλ'ς ούλα τὰ 'ντιρουξύσματα άπ' τ' άντιρα (ένν. ζώου σφαγέντος) Αίτωλ. **2)** Μετων. άνθρωπος βδελυκτός, αηδής Κεφαλλ.

άντεροπιάστης ό, άμάρτ. άδεροπιάστης Πελοπν. (Λακων.)

Έκ τών ούς. άντερο και *πιάστης < πιάνω.

'Η υπό την κοιλίαν ζώνη τού σάγματος τών ύποζυ-γίων. Συνών. άποκοιλίτης.

***άντερόπουλλο** τό, ίντερόπον Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Έκ τού ούς. άντέρι, παρ' ο και ίντέρ', και της ύποκορ. καταλ. -πουλλο.

'Αντεράκι, ο ίδ.

άντεροσκούληκας ό, άμάρτ. άδεροσκούληκας Κύθηρ.

Έκ τών ούς. άντερο και σκούληκας.

Σκώληξ τών έντέρων. Συνών. σκουληκαντέρα.

άντερόσπασι ή, Κάσ.

Έκ τού ρ. άντεροσπώ.

Τρόμος, φόβος. Συνών. άντερόσπασμα, άντερο-σπασμός 2.

άντερόσπασμα τό, άμάρτ. 'δερόσπασμα Κάλυμν.

Έκ τών ούς. άντερο και σπάσμα.

'Αντερόσπασι, ο ίδ.: Αυτό τό πράμα ήτον ένα 'δερό-σπασμα!

άντεροσπασμός ό, Θράκ. άδιρονοπασμός Θράκ. (Αίν.) 'ντεροσπασμός Νίσυρ. 'διροσπασμός Σύμ.

Τό μεσν. ούς. άντεροσπασμός. Πβ. Θυσ. 'Αβραάμ στ. 504 (έκδ. ÉLegrand Biblioth. 1,244) «τοιούτους άντεροσπασμούς σήμεραν άνημένω».

1) 'Ενόχλησις τών έντέρων προερχομένη εξ άερίων Θράκ. (Αίν. κ. ά.): 'Αφ'σε με κ' έχω ένα άντεροσπασμό μέσα μου Θράκ. **2)** Τρόμος, φόβος Νίσυρ. Σύμ.: 'Διροσπασμός μ' έπιασε Σύμ. Συνών. ιδ. έν λ. άντερόσπασι.

άντεροσπώ άμάρτ. 'ντεροσπώ Καρ. (Μουγλ.) Κάρπ. Κάσ. Κώς Νίσυρ. Ρόδ. Τήλ. Χάλκ. 'δεροσπώ Κάλυμν. Κρήτ. 'διροσπώ Σύμ.

Έκ τού ούς. άντερο και τού ρ. σπώ.

Τρομάζω, φοβίζω τινά Κάρπ. Κώς Νίσυρ. Ρόδ. Σύμ. Τήλ. Χάλκ.: 'Εντερόσπασές με, κακόμοιρε! Νίσυρ. Με 'ντερόσπασες μ' αυτό τό μαντιάτο που μου 'πες Κώς 'Εντερόσπασές με πάλε, άσυχ-χώρετε! Τήλ. Καί άμτβ. φοβοϋμαι, δειλιώ Κάλυμν. Καρ. (Μουγλ.) Κάσ. Κρήτ. Κώς Νίσυρ. Ρόδ. Σύμ.: Όταν είδα τό φίδι, 'ντερόσπασα Ρόδ. Την ώρα που τόν είδα 'ντερόσπασα Κώς 'Εκειά που τόν είδα κ' επρόβαλε έδερόσπασ' άπου τό φόβο μου Κρήτ. || 'Άσμ.

'Από εκεί 'ά τόν ήβαλες νά πάη νά περάση,

νά τόν ιή ο γάρος μου νά πά 'νά 'ντεροσπάση;

(ά = δά, ιή = ιδή, γάρος = γάδαρος) Κάσ. Πβ. άντερο-κόφτω, άντεροδιαλύνω.

άντεροσύκωτα τά, Ρόδ. Σύρ. άδεροσύκωτα Κρήτ.

Έκ τών ούς. άντερα και συκώτις.

'Εντερα μετά τού ήπατος, έν γένει δέ τὰ σπλάγγνα ένθ' άν.: Φρ. 'Εξέρασε τ' άδεροσύκωτά του! (επί άκατασχέ-του έμετοϋ) Κρήτ. Ποϋ νά φάης τ' άντεροσύκωτά σου! (άρά) Ρόδ.

